

عنوان مقاله:

فرهنگ های مطالعاتی پژوهشگران علوم انسانی در موسسات تحقیقات سیاستی وابسته به وزارت عتف

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 16، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مقصود فراستخواه - استاد برنامه ریزی توسعه آموزش عالی، موسسه برنامه ریزی آموزش عالی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

ساختارها در سطح کلان و عادت واره های محققان، مانع از اثربخشی تحقیقات علوم انسانی در ایران می شود؛ اما این پایان داستان نیست. پژوهشگران با این محدودیت های ساختاری و زمینه ای کلنجر می روند و از این طریق فرهنگ های مطالعاتی متنوعی رقم می خورد. این مقاله با هدف فهمی از گره فروبسته تحقیقات علوم انسانی در ایران به سراغ نظریه ای موقعیتی و خاص و زمینه مند رفته است. تجربه زیسته میان ذهنی ۳۲ تن عضو هیئت علمی نهادهای سیاست پژوهی با تنوعات رشته ای شان، فهم نسبتا عمیق تری از گوناگونی بسیار در فرهنگ های مطالعاتی آنها به دست می دهد. شش صد گزاره با تکنیک «CCDA» تحلیل شده و با یادداشت های فنی به مدلی برای توضیح امر منجر شده است. ما با یک وضعیت دوگانه مرزی در تحقیقات مواجه هستیم. دوازده دسته شرایط اثرگذار، یازده وضعیت زمینه ای و دوازده گروه سنخ شناسی راهبردهایی که محققان در چنین شرایطی در پیش می گیرند و تنوع فرهنگ مطالعاتی آنها با آثار و نتایج اکتشاف شده است. گرچه به جای جذب دانش با حالاتی از دانش سرگردان، دانش معطل، دانش پرستیژی و یا دانش تصنعی مواجه هستیم، اما عرصه خالی از انواع ابتکارات بدیع در فرهنگ های مطالعاتی پژوهشگران ایرانی نیست.

کلمات کلیدی:

اثربخشی تحقیقات، علوم انسانی، فرهنگ های مطالعاتی، نظریه برخاسته از موقعیت خاص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1903433>

